

Tidligere i Tidsskriftet

Noe må man da foreta seg!

«Doktorhistorier» var lenge en etablert sjanger i denne publikasjon – kolleger fortalte om sine personlige opplevelser. I Tidsskriftet nr. 5/1931 (s. 330) er det en tankevekkende beretning om en kollegas møte med en pasient som åpenbart ikke hadde noe videre tiltro til medisinen.

En «doktorhistorie»

Jeg blev for mange år siden anmodet om å tilse en mann, som bodde i et nærmere betegnet lite hus nede ved Drammensveien. Da jeg innfant mig, blev entrédøren lukket opp av en gammel hvithåret og bøiet kvinne. Jeg spurte da: «Er deres mann syk?» «Nei, det er far», svarte damen. Vi gikk da inn til patienten, som viste sig å være Bærums dalevende eldste borger – 99 år gammel. Han lå til sengs i soporøs tilstand; utseendet var som man forestiller sig «syvende far i huset».

Her var jo egentlig intet å gjøre. Det eneste som manglet var dødsattesten. Jeg fant allikevel at jeg – ut aliquid fiat – måtte eksaminere datteren litt angående farens tidligere helbredstilstand. Jo, den hadde alltid vært utmerket. Men hadde han da aldri vært syk, aldri brukt doktor?

Da fikk jeg svar: «Far hente doktor? Å nei! Far, han vilde leve han!»

Referatet av eksaminasjonen er stenografisk riktig.